

Controle op gezondheid

Floor von der Wilt, Cock Huysman

Het op tijd signaleren van gezondheidsproblemen is belangrijk. De behandeling en verzorging van de dieren kan dan beter worden uitgevoerd. Systemen waarbij de dieren in groepen gehouden worden vragen een andere manier van controle dan conventionele systemen waarbij dieren individueel gehuisvest zijn.

Het onderkennen van gezondheidsproblemen en het toeschrijven van symptomen aan een bepaald dier hangt onder andere samen met de aard van de aandoening. Bij individueel gehuisveste dieren worden diarree, witvuilen en verwerpen eerder gezien dan bij dieren in groepshuisvesting. Als het al gezien wordt bij dieren in groepshuisvesting, kan het vaak niet aan een bepaald dier toegeschreven worden. Mogelijk moet men bij groepshuisvestingssystemen naar een andere wijze van controle. Andere aandoeningen, met name kreupelheid, zullen waarschijnlijk vaker gemist worden bij individueel gehuisveste dieren,

De beoordeling van het gevolg van een aandoening kan, afhankelijk van de aard van de aandoening, ook afhangen van het bedrijfssysteem. Dit geldt met name voor kreupelheid omdat een zeug in groepshuisvesting hierdoor voerbeuten kan missen en/of zich niet meer kan handhaven in de groep.

De gedachte dat de mogelijkheid tot controle bij groepshuisvesting beperkter is, leeft ook in de praktijk.

Doel van het onderzoek

De gezondheidscontrole is gericht op het onderkennen van symptomen en het nemen van de beslissing om al of niet een behandeling in te stellen. /-et doel van het onderzoek is het bepalen welk percentage guste en dragende zeugen met een gezondheidsprobleem gemist wordt in de vier verschillende *bedrijfssystemen*, alsmede het bepalen van de mate van vóórkomen van gezondheidsproblemen.

De aandoeningen die meegenomen worden in de proef zijn: kreupelheid, witvuilen, abortus, longaandoeningen, hoesten alsmede diarree.

Op basis van de aantallen dieren met gezondheidsproblemen bij een praktijkcontrole en bij een referentiecontrole wordt de controlebaarheid in de diverse huisvestingssystemen vergeleken. Tevens kan een indruk verkregen worden over het vóórkomen van het totaal aantal aandoeningen of aantal specifieke aandoeningen bij een bedrijfssysteem.

Het onderzoek is gericht op individuele diercontrole. Controle omvat ook de controle op drachtigheid. Er wordt vanuit gegaan dat er geen verschil is in effectiviteit van de controle op drachtigheid tussen groepshuisvesting en andere systemen. Dit aspect wordt niet in dit onderzoek meegenomen.

De controle die door de dierversorger standaard wordt uitgevoerd, wordt beschouwd als zijnde de controle zoals deze op een praktijkbedrijf door een varkenshouder wordt uitgevoerd. Deze wordt de "praktijkcontrole" genoemd. Hoe de "praktijkcontrole" er precies uitziet, wordt beschreven in overleg met de dierversorger nadat er enige tijd met de verschillende systemen gewerkt is. Naast de dagelijkse controle door de dierversorger wordt een intensieve referentiecontrole door de onderzoeker uitgevoerd. Onderzocht wordt in hoeverre dit met elkaar overeenkomt.

Het is van belang dat de controle persoonlijk is. Dit kan bereikt worden door zowel een goed omschreven protocol te maken als door training van de onderzoeker en de controlerende dierversorger ■